

Збережи життя!

*Лиш ти одна, мабуть, сьогодні знаєш
Народжусь я, чи піду в забуття
А я тремчу, чекаю... і благаю:
“Матусю, збережи моє життя!”*



Церква вважає дитину людиною з моменту зачаття. А отже **аборт - вбивство, страшний злочин проти Божественної природи та людської гідності**, який досі безперешкодно здійснюється в нашій державі. Кожного дня понад 400 українських дітей гинуть внаслідок абортів, і це лише офіційна статистика! Багато в чому така жахлива ситуація стала реальністю через доступність абортів та матеріальну зацікавленість «стовбурової» мафії.

Церква засуджує дітовбивство як найтяжчий гріх, що волає до Неба про помсту. Згідно постанов Шостого Вселенського собору не лише жінка, яка здійснює аборт, але й той, що сприяє його здійсненню, відлучається від Церковного спілкування і не може бути допущеним до Святого Причастя.

Аборт – це вбивство ще ненародженої, але живої дитини.

Кожна людина є плодом Божої любові та носієм Божого образу і подоби.

Людське життя – священне і недоторкане, оскільки походить від Бога і Йому єдиному належить. Творець високо цінує людину і для її охорони дав окрему заповідь:

"Не вбивай" . Людина вже в лоні матері належить Богу, бо Він є Той, хто все звідав і знає, і дні її вже пораховані, а призначення записане в книзі життя (пор. Пс. 139 (138), 1. 13-16).

Саме тому **Священне Передання однозначно забороняє аборт, незалежно від терміну вагітності.**

Від своїх початків і до сьогодні Церква вважає знищення людського життя шляхом аборту гріхом умисного вбивства людини. Той, хто свідомо чинить

аборт, намагаючись різними способами обґрунтувати його необхідність і неминучість, лицемірить перед Богом і перед собою. Тому вже з моменту зачаття людині притаманна специфічно особова гідність та недоторканні основні права – такі ж, як їх має кожна людина.

Саме тому особа посідає недоторканне право на життя від початку свого існування, тобто зачаття, і до його природного (біологічного) закінчення. Як вказують наукові дослідження,

життя людини починається з моменту зачаття, тобто злиття статевих клітин її батьків.

Відтоді і надалі на кожному етапі внутрішньоутробного розвитку ця неповторна людська істота вже має в зачатковій формі всі властивості людської особи. Саме тому **не існує**

принципової різниці між убивством ще не народженої та вже народженої людини.

Згідно з медичними даними (зокрема результатами ультразвукових досліджень і внутрішньоутробних оптичних зйомок), дитина, яку вбивають в утробі матері, зазнає

таких самих страждань, як і вже народжена людина, котру тортурами доводять до смерті. Окрім того, аборти мають згубні наслідки для психологічного і фізичного здоров'я

всіх задіяних в них осіб (постабортний синдром у матерів, членів їхніх сімей та лікарів, які проводять аборти, втрата репродуктивної здатності, різні інфекції, смертність жінок під час і після абортів, синдром уцілілих від абортів в дітей, які народжені до чи після вбивства в утробі матері їхніх братів і сестер...). **З позиції медичної етики аборт є оскверненням та спотворенням високого покликання лікаря, завдання якого – лікувати і рятувати життя**

людини, а не нищити його прямим втручанням. На превеликий жаль, злочин вбивства ненароджених дітей в Україні є дуже поширеним. Українське суспільство боляче відчуває на собі згубні наслідки абортів. За різними дослідженнями, мільйон подружніх пар в Україні є неплідними, з них 868 тисяч – через неплідність жінки. **Причиною жіночої неплідності у 80 відсотках випадків є аборт.**

Відповідальними за скоєння гріха абортів є не лише матір, а й батько дитини, лікарі, фармацевти, особи, котрі спричинилися до легалізації абортів та уможливили використання абортивних засобів.

Просимо всемілостивого Господа, щоб Він простягнув усім нам руку допомоги та щедро благословив зусилля, спрямовані на збереження життя ще ненароджених дітей.

Дуже приємно бачити маленьку дитину, її милу посмішку, чути її не зовсім зрозумілий лепіт, усвідомлювати, що це і є наше майбутнє, те, заради чого ми живемо та творимо...



Для більшості людей таємниця зародження людського життя не розкрита. Воно починається в момент зачаття, з того самого часу, коли жіноче та чоловіче начала зустрічаються і зливаються для того, щоб дати поштовх для початку відліку життя нової людини. Спочатку ця дитина схожа на маленьку крапку в кінці речення. Спадкові прикмети батьків ніколи більше не сформуються саме так. Тому вона вже індивідуальність, бо особлива, нічим не схожа на інших. Ніколи не буде однакової людини. У перші хвилини визначаються її стать, колір очей, волосся і шкіри, будова тіла, тенденція до високого чи низького зросту, міцність здоров'я чи схильність до захворювань. Навіть інтелектуальні і вольові ознаки. Вже на 19-21 день свого ще зовсім несамостійного життя дитина підростає до 1,5 см, починає битися її серце, циркулює кров, формуються основні вузли центральної нервової системи. На 7-й тиждень зріст дитини становить більше 2 см. Це вже гармонійно розвинена мініатюрна людинка з оченятами, вушками, носиком, язичком і навіть зав'яззю молочних зубок. Рученята, розміром з надрукований знак питання, мають долоні та пальчики. Шлуночок виділяє сік для перетравлювання їжі. Організм уже майже сформований, а подальші зміни полягають тільки в природному збільшенні та вдосконаленні існуючих органів. У 6 мільярдів разів збільшується людське дитя з моменту зачаття до появи на світ! Грандіозний шлях! Його проходив кожен із нас, хто зараз бачить сонце і відчуває радість життя. Невже ми маємо право відбирати таку можливість в інших? До того ж, нервова система дитини формується на другому тижні життя, а значить, з цього часу вона відчуває біль. До того ж, ненароджені діти також відчувають біль і плачуть. Не варто йти на змову з совістю.

Шкідливість абортів для жіночого організму.

Аборт — це не лише грубе, болісне оперативне втручання у перебіг вагітності, а й часто — причина важких прогресуючих запальних процесів внутрішніх статевих органів, порушення функції яєчників, розвитку доброякісних і навіть злоякісних пухлин. Так, аборт у жінки віком до 24 років вдвічі збільшує ризик розвитку раку молочної залози й різних ускладнень при наступних вагітностях. У жінок, що перенесли аборт, мимовільні викидні спостерігаються у 8–10 разів частіше, ніж у тих, котрі не переривали вагітність. Аборт значно збільшує ризик позаматкової вагітності, несприятливого перебігу наступних пологів, післяродових кровотеч. Одним з трагічних наслідків абортів є безплідність, яка спостерігається у 14% оперованих жінок.

Пошкодження (перфорація або проколювання) матки й інших органів малого тазу належить до тяжких ускладнень абортів. В таких випадках необхідне негайне хірургічне втручання — ушивання, часткове або повне видалення матки чи іншого пошкодженого органу.

Значної шкоди завдають здоров'ю маткові кровотечі, що іноді виникають після видалення частини плідного яйця і слизової оболонки матки. Особливо масивні кровотечі бувають під час абортів при великих термінах вагітності. Як наслідок крововтрати після абортів, в жінки часто виникає анемія, що проявляється загальною слабкістю, блідістю, кволістю тощо.

Розвиток запальних процесів у статевих органах після абортів виникає у 50% жінок, збільшується ризик розвитку у них наступної позаматкової вагітності. Причини її полягають у тому, що запальні процеси часто призводять до звуження маткових труб, внаслідок чого яйцеклітина не може пройти через них, змушена прикріпитись і розвиватись у матковій трубі.

Запалення, а іноді й значна травматизація родових шляхів при аборті згодом можуть стати причиною невиношування плоду, а також ускладнення пологів (слабка родова діяльність, кровотечі, прирощення плаценти тощо). Ці ускладнення завжди становлять певну загрозу життю і здоров'ю як матері, так і дитини.

Руйнування слизової оболонки матки при аборті може призвести до порушення (а інколи й до припинення) менструальних функцій, гормональної форми безпліддя, раннього клімаксу (у віці до 46 років).

При запалених запальних процесах можуть з'явитися поліпи шийки або тіла матки, хронічні запалення придатків, які створюють фон для розвитку злоякісних пухлин.

ФІЗИЧНІ ТА ПСИХІЧНІ НАСЛІДКИ АБОРТУ

Рання вакуум-регуляція чи регуляція менструального циклу - також приховане знищення зачатої дитини. Жоден аборт не минає безслідно. З абортom пов'язано понад 100 фізичних ускладнень. До безпосередніх ускладнень відносяться: онкологічні захворювання та інфекції статевих органів, порушення менструального циклу, ушкодження матки і інших внутрішніх органів, головний біль, запаморочення, тромбози. А в деяких випадках так званий "безпечний, легальний" аборт може закінчитись і смертю жінки.

Тривалими фізичними наслідками є:

безпліддя;
викиди чи передчасні пологи під час наступних вагітностей;
ендометріоз;
загроза позаматкової вагітності.

Психічними наслідками є:

депресія, почуття провини, жаль, нервові збудження, статеві розлади;
розлади сну (безсоння, важкі сні);
втрата почуття власної гідності;
самоприниження;
прояви емоційної холодності та песимізму;
прояви фригідності та інших сексуальних розладів;
порушення спілкування з іншими людьми, передусім із чоловіком і навіть власними дітьми; втрата пам'яті;
схильність до наркологічних захворювань;
різка зміна особистості.

Ці наслідки позначаються не тільки на матері ненародженої дитини, але й на її батькові. Інколи на ньому навіть у значнішій мірі. Такі ускладнення мають назву постабортивний синдром.

Звільнити від почуття провини та постабортивного синдрому може лише Господь, бо Він є Отцем Милосердя, котрий може дати пробачення і мир, указавши шляхи покаяння гріха.

Десять міфів про гормональну контрацепцію.

Гормональна контрацепція – це «чума», яка поширюється по всіх континентах.

Програма створення розгалуженої системи «планування сім'ї» у всіх країнах світу, і в Україні зокрема, є не що інше, як політика геноциду репродуктивної частини людства в глобальному масштабі. В той час, як людство потерпає від раку, серцево-судинних хвороб, СНІД'у, туберкульозу, фармацевтичні корпорації отримують мільярдні надприбутки від гормональної контрацепції (ГК). Використання контрацепції протягом 60 років, дає можливість винести вердикт з приводу шкідливих наслідків, які отримало людство внаслідок розповсюдження ГК.

Міф перший: гормональна контрацепція не шкідлива.

Справа в тому, що будь-який фармакологічний засіб має побічні дії. Побічні ефекти гормональних контрацептивів (ГК) описані в медичній літературі, але невідомі широкому загалу. В анотаціях до цих препаратів та в рекламі перелічені їх переваги, досить сумнівні. Тим часом при використанні ГК виникають численні ускладнення, які нерідко здорову жінку перетворюють на неплідну і хвору людину. Зараз існує значна кількість публікацій, що містять відомості про реальні наслідки використання ГК, отримані в результаті наукових досліджень. В деяких країнах пройшли успішні судові процеси проти виробників ГК. Однак рекламний штамп «Відповідний для Вас препарат допоможе підібрати лікар» діє магічно, експлуатуючи Вашу довіру до лікаря.

Дуже важливо зрозуміти, що ГК - це не ліки. Вони калічать жінку та грубо порушують природні фізіологічні процеси. ГК не мають відношення до медицини, яка зцілює від недуг або полегшує страждання. На жаль, через економічні та політичні причини наша медицина стала заручницею міжнародної системи, що має на меті завдання, далекі від захисту здоров'я.

Міф другий: використання «малих доз» у ГК.

Вдумаємося в зміст виразу «мала доза». Що це означає? Мала доза щодо чого? У фармакології існують терміни «летальна доза», «терапевтична доза» та інші, але таких медичних понять, як «мала доза», «низька доза», «дуже маленька доза», взагалі не існує. Наприклад, вища добова доза дигоксину - 0,0015 г, а аскорбінової кислоти - 0,1 г, тобто в сотні разів більше. Смертельна доза спирту обчислюється сотнями грамів, а ціаніду - 0,2 г. І це не багато і не мало. Смертельна доза лише означає, скільки грамів отрути повинно потрапити в організм, щоб вбити його, і все.

Доза - це маса біологічно активної речовини, якої досить, щоб викликати в організмі той чи інший ефект. Маса ж вимірюється в грамах, а не в термінах «мало» або «багато». Навіть коли ми кладемо добриво на грядки, ми не беремо його «багато» або «мало», а міряємо хоча б лопатами або відрами. Тим більше фармакологія - точна наука, яка використовує загальноприйняті одиниці.

Що ж означає термін «мала доза» стосовно гормональної контрацепції? Він є, по-перше, не більше ніж емоційна оцінка, а по-друге, - брутальним рекламним прийомом виробників цієї отрути.

Наразі «мала доза» ГК виявляється достатньою, щоб вимкнути цілу систему органів. А зважаючи, що прийом ГК повинен бути щоденним та розрахований на багато місяців або років, **кінцевий результат буде той же, що і при прийомі «великих доз»: штучне безпліддя та численні ускладнення.**

Міф третій: ГК безпечні, тому що їх використовують багато жінок у всьому світі.

Можливо. Хоч це не факт, що гормональну контрацепцію дійсно використовують багато жінок.

Різні джерела подають різні цифри. Але жінок репродуктивного віку, які не хочуть ними користуватися, принаймні, не менш мільярда. Маніпулювання цифрами - типовий рекламний прийом. Нехай навіть багато жінок і використовують ГК, хоча не відомо, скільки з цих мільйонів здорові і щасливі. Принаймні, це їх право, в тому числі - право на ризик. Безліч людей ризикують своїм життям і здоров'ям за допомогою найризикоманітніших засобів: палять, вживають алкоголь, наркотики, переходять вулицю на червоне світло, мають невідповідні статеві стосунки, роблять аборти, порушують правила пожежної безпеки і т. п.

Чи можна зробити висновок про безпеку нікотину, алкоголю, наркотиків тільки на підставі того, що людей, які їх вживають, мільйони, а можливо мільярди?

Навіть, якби ГК використовували більшість жінок світу, це не було б аргументом на користь їх нешкідливості. Більшість - не критерій істини. Тому апеляція до вочевидь сумнівного аргументу говорить лише про несумлінну рекламу, а не про безпеку ГК.

Міф четвертий: ГК «природні» і є синтетичними аналогами природних гормонів людини.

Прикладом синтетичного аналога природного гормону є, наприклад, преднізолон, який копіює структуру природного гормону надниркових залоз.

Це, до речі, не заважає преднізолону мати таку кількість побічних ефектів, що застосовувати його рекомендується лише в особливих випадках та під наглядом лікаря.

Сучасні ж ГК, отримані повністю синтетичним шляхом і не мають аналогів в природі. Їх застосування є грубим, штучним втручанням в роботу організму.

Гормони - це хімічні речовини, які виділяються в чітко визначених дозах залозами внутрішньої секреції. Вони забезпечують нормальне функціонування організму, являються носіями інформації, що передається з потоком крові по системі керування органами та їх функціями.

Штучні гормони ГК вносять в організм штучну, фальшиву інформацію. Саме цей факт говорить про протиприродність синтетичних гормонів, особливо, якщо вони вводяться, щоб порушити функцію репродуктивної системи. Подібне маніпулювання поняттям «природність» можливе лише на тлі тотального невігластва в галузі нормальної фізіології людини.

Міф п'ятий: ГК не володіють абортивним ефектом і не ведуть до вбивства зачатой дитини.

Відразу зазначимо, що таке «абортивний ефект» і «вбивство зачатой дитини».

Існують різні погляди на те, який момент вважати початком життя, однак **науковим фактом є те, що життя людини починається з моменту злиття ядер чоловічої та жіночої статевих клітин.**

Отже, свідоме знищення унікального живого організму з цього моменту є вбивством.

Виробники контрацептивів стверджують, що принцип дії ГК заснований на запобіганні овуляції, і як наслідок цього - неможливості зачаття. Чи це насправді так? Відомо, що жодне з протизаплідних засобів не дає 100% попередження зачаття, навіть при точному дотриманні всіх правил і рекомендацій. А як же індивідуальні особливості жінок, перерви в прийомі препарату, порушення роботи шлунково-кишкового тракту, взаємодія ГК з продуктами харчування, лікарськими засобами та безліч інших причин, що збільшують вірогідність зачаття при прийомі гормональних контрацептивів? Що ж відбувається в цьому випадку?

Запліднена яйцеклітина (нове унікальне життя!) може загинути вже в матковій трубці, оскільки ГК порушують умови її просування. Якщо їй все ж таки вдасться проникнути в матку, вона загине через дегенеративні зміни в її слизовій оболонці, яка повинна забезпечити живлення і життєздатність дитини.

Міф шостий: ГК корисні для здоров'я і рекомендуються для профілактики різних захворювань.

Якби ГК були корисні для здоров'я, то після відповідної фармакологічної перевірки їх треба було б випускати під новою назвою: «профілактичний засіб здоров'я і довголіття», а протизаплідний ефект оголосити побічним. Проте ніхто цього не робить, навпаки, фармацевтичні компанії друкують неправдиву рекламу, за яку не несуть жодної відповідальності. Відомо, що будь-яка брехня, щоб досягти мети, повинна містити частку правди, причому, іноді ця частка становить більше 90%. Але істина може бути тільки повною. Напівправда - та ж брехня. Правда ж у цьому міфі така, що ГК дійсно знижують ризик захворювання раком матки. Правда також і в тому, що **використання ГК збільшує ризик захворювання раком шийки матки і раком молочної залози, викликає незворотні зміни в серцево-судинній системі та багато інших ускладнень.** Тому, якщо лікар рекомендує використовувати ГК для профілактики раку матки або інших захворювань, він, безумовно, повинен попередити, завдяки чому ця профілактика досягається. Пацієнт має право самостійно вибрати, що йому краще: жити, чи, якщо померти, то від якого саме раку! Для лікування і профілактики захворювань, на які посилаються лікарі, рекомендуючи ГК, існує безліч інших засобів, які не мають протизаплідного ефекту і такої кількості побічних дій та ускладнень.

Міф сьомий: органи охорони здоров'я активно поширюють ГК, оскільки піклуються про репродуктивне здоров'я та благополуччя жінок.

Турбота сучасної системи охорони здоров'я про репродуктивне здоров'я жінок своєрідна. В деяких медичних джерелах зустрічаються відомості про те, що «старі» ГК з «високими дозами» були дуже шкідливі, мали численні ускладнення. Але часто замовчується, що їх застосовували, особливо в країнах «третього світу», десятки років, хоча перші судові процеси в США, збуджені жертвами цих «досягнень» медицини, відбулися вже через два-три роки після дозволу їх застосування. **Тепер негативні наслідки цих ГК - загальновизнаний медичний факт.** Самі прихильники ГК визнають, що «старі», так звані високодозовані ГК, калічили жінок, і вони знаючи про це, поширювали їх і рекомендували для використання. Нині негативні наслідки ГК набули іншого характеру, змінилися і система захисту від судових позовів їх виробників та розповсюджувачів.

Сьогодні рекламу ГК підтримують в першу чергу Міжнародна федерація планування сім'ї (МФПС) та її представництва практично у всіх країнах світу. За «пігулками проти дітей» стоять в основному дві речі: гроші і політика. Репродуктивне здоров'я та благополуччя жінок-лише вивіска грандіозного маркетинг-плану, розробленого для зниження народжуваності в країнах «третього світу», в тому числі, а можливо, і в першу чергу- в Україні. Політичне замовлення на зниження народжуваності не має відношення до медицини. Воно пов'язане з політикою багатих країн Заходу, які споживають більшу частину природних ресурсів планети і дають 90% забруднення навколишнього середовища. Для контролю над природними ресурсами інших країн їм необхідно забезпечити контроль над народжуваністю. Це досягається за допомогою не цілком сумлінних або щиро недолугих медиків, що нав'язують масове використання ГК. В нашому суспільстві існує багато проблем: туберкульоз, травматизм, психічні захворювання, безпритульність, не вистачає коштів навіть на найнеобхідніше обладнання та медикаменти для дитячих лікарень та пологових будинків. Але чомусь у надлишку знаходяться гроші на те, щоб утримувати величезний штат «планувальників сім'ї» по всій країні, платити їм зарплатню, витрачатися на рекламу - нібито заради нашого «благополуччя». Але в цьому «благополуччі» немає місця для наших дітей, яких очікує доля американських індіанців.

Міф восьмий: ГК - це модно, стильно та сучасно.

Створення уявної моди - рекламна технологія. За допомогою подібних технологій людину можна змусити заплатити за непотрібний йому товар або послугу. Тому набагато краще було б сформувати іншу моду. **Модно, стильно та сучасно бути здоровою, успішною, в тому числі в особистому та сімейному житті. Модно мати не менше трьох дітей.** Модно піклуватися про старих і не модно, не стильно і не сучасно, коли бездітний старий вмирає на самоті в будинку престарілих. **Не модно бути бездітним, не модно мати дошлюбні статеві стосунки. Не модно мати венеричні захворювання. Модно думати самому, модно бути самостійним і здатним не купуватися на рекламу.**

Міф дев'ятий: ГК допомагають досягти щастя в особистому житті, реалізувати свої права, бути вільними.

Ті, хто каже, що ГК дають щастя в особистому житті, рятуючи від страху вагітності, забувають, що саме страх вагітності змушує використовувати ГК, при чому страх перед зачаттям власних дітей виявляється більшим за страх перед можливими наслідками відмови від дітонародження.

Чи можна назвати любов'ю і щастям те, коли чоловік допускає, щоб його улюблена жінка щодня приймала дозу отрути, яка порушує природу її організму? ГК дають право саме на таку «любов» і на таке «щастя».

ГК дають право регулярно купувати в аптеці пачки пігулок, збагачуючи їх виробників і розповсюджувачів. Дають право на бездітність, за яку доведеться розплачуватися самотньою старістю. ГК дають право забути, що у Вас є право на гідну медичну допомогу: адже державних грошей, які витрачаються на поширення ГК, вистачило б на те, щоб зберегти життя і здоров'я людей, які дійсно потребують повноцінного і дорогого лікування. ГК дають право забути про існування державного суверенітету, право нації самостійно визначати свою демографічну політику.

Чи не здається Вам дивним, що у когось за кордоном знаходяться гроші на те, щоб втрутитися у Ваше особисте життя й допомогти у створенні штучного безпліддя?

Що хтось змушує Вас платити за те, щоб у Вас не було дітей?

У кожної людини є право на інформацію, на усвідомлений, аргументований вибір. Це наша особистісна свобода. Саме на це право, а отже на нашу свободу, зазіхають **фармацевтичні компанії, приховуючи правду про всі негативні наслідки застосування ГК.**

Міф десятий: ГК - кращий засіб для профілактики вагітності та абортів.

В сучасній медицині виник новий напрямок: вагітність вважають хворобою, яку потрібно лікувати, проводити її профілактику. Виношування і переривання вагітності сприймаються як рівноцінний вибір.

Однак сам термін «профілактика вагітності» розкриває задум розповсюджувачів ГК, спрямований проти людського життя.

КАЛЕНДАРИК ПЕРШИХ ДЕВ'ЯТИ МІСЯЦІВ ЖИТТЯ ДИТИНИ

Перший день

Таємниця дару життя ніколи не буде розкрита людиною...

Вона розпочинається вже в момент зачаття, коли дитина є лише маленькою клітинкою, меншою від крапки на кінці цього речення.

Саме в мить запліднення яйцеклітини генетична інформація, носями якої є батьки, змішується і передається дитині - формується код особистості, єдиної і неповторної. Ніколи більше спадкові ознаки батьків не сформуються саме так, ніколи більше не буде саме такої людини. У цю мить визначається її стать, колір очей, волосся і шкіри, риси обличчя, будова тіла, тенденція до високого чи низького зросту, міцне здоров'я чи схильність до захворювань...



19-21 день

Дитина виросла до 2,5 мм.

Починає битися її серце.

Кров циркулює в окремій від матері системі.

Формується головний і спинний мозок.



4 тижні

Вона збільшилась до 0,7 см!

Вже має голівку, тулуб, формуються очі, вушка, вуста.

Дитина стає у 10 000 разів більша, ніж у момент зачаття.



7 тижнів

Уже більше 2-х см! Стала гармонійно збудованою мініатюрною дитиною.

Має вже людські риси обличчя з очима, вушками, носиком, язичком;

у яснах вже є зав'язь молочних зубів.

Тіло заокруглюється і покривається тоненькою шкірочкою.

Ручки, не більші від друківаного знака оклику, мають долоньки і пальчики.

Маленький шлунок вже виділяє власні соки для травлення.

Починаються спонтанні рухи.



8 тижнів

У своїй основі організм уже сформований.

Подальші зміни полягають лише у збільшенні та вдосконаленні наявних органів.

Дитина починає реагувати на погладження живота, однак ці рухи мати ще не відчуває.

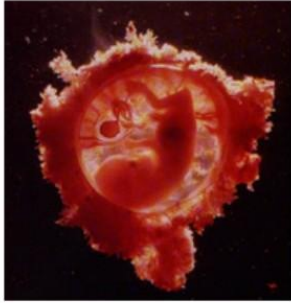
10 тижнів

Малюк вільно плаває в амніотичній рідині.

Його шлунок та кишківник уже працюють, беручи поживні речовини з амніотичної рідини, яку він ковтає.

Нирки контролюють об'єм рідини плоду.

Дитина реагує на зовнішні стимули, відчуває біль.



12 тижнів

У рисах обличчя вже можна впізнати батьків.

Дитина багато чого вміє: підгинає ніжки, згинає і випростовує пальчики стопи, стискає кулачки, морщить брови, реагує на дотик.

Вже помітна різниця між хлопчиком та дівчинкою.

Має близько 7 см зросту і до 30 г ваги.

Дитина відчуває всі емоційні стани матері та реагує на них.



4 місяці

Дитина в цей час дуже швидко росте.

Має вже 20-25 см довжини, а важить біля 170 грамів.

Для такого швидкого розвитку вона потребує багато речовин, які отримує через плаценту від мами. Завдяки тому, що навколоплідна рідина є добрим провідником звуку, функціонує слуховий апарат. Дитина чує голос матері, її серцебиття, а також зовнішні шуми.

Малюк реагує на смак навколоплідних вод.

5-6 місяців

Має приблизно 35 см довжини.

Вдосконалюються всі органи.

На закритих ще повіках з'являються вій; утворюються досить міцні нігтики на пальцях рук.

Твердне скелет.

Тони серця стають виразнішими.

Голівка вкрита волоссям.

Дитина реагує на зміну температури, на зміну освітлення.

Здатна проявити реакцію (реагувати поштовхами) на різні подразники.



7-8-9 місяців

Зараз дитина росте найшвидше. Під кінець сьомого місяця вона важить біля 1 кг і, за медичною термінологією, вже є "здатною до життя", це значить, що органи дитини укшталтовані в такій мірі, що вона може жити поза лоном матері. Готуючись до народження, дитина вчиться смоктати: для цього поки що смокче свій малесенький пальчик.

З моменту зачаття до моменту появи на світ дитина збільшилася у 6 мільярдів разів!

Чи не правда, грандіозний шлях?

Цей шлях проходив кожен з нас, хто бачить зараз сонце, відчуває радість життя.

Цей шлях проходить кожна зачата дитина.

Не зрадьмо її - вона з такою довірою чекає зустрічі з нами!

Мама - перший Всесвіт дитини, який дає ресурс на все життя

Під час вагітності відбувається велика перебудова організму жінки та багато змін не лише фізичних, а й психологічних. Вони зумовлені як гормональними змінами в організмі, так і природними інстинктивними механізмами, які сприяють підготовці до материнства. Тому маля перебуває у симбіозі з материнським організмом, який є для нього мікросвітом. З одного боку, цей період є оптимальним та комфортним для дитини на фізичному рівні, а з іншого – це той унікальний час, коли починають формуватися стосунки між мамою і дитиною, коли дитина вже впізнає мамин голос, погладжування, серцебиття, а також переживає разом із мамою ті самі емоції, оскільки всі вони передаються через гормони в кров дитини. Водночас, жінка щораз більше починає відчувати зв'язок з власною дитиною, слухаючи, як вона росте і рухається всередині її тіла, спілкуючись з нею за допомогою дотику. Кульмінацією цих стосунків є пологи – момент народження дитини та зустрічі з мамою. Отже, що відчуває дитина під час пологів? Насамперед йдеться про різку зміну усіх відчуттів – розпочинаються перейми. Організм матері за допомогою переймів готує дитину до проходження родових шляхів. Поступово перейми посилюються і частішають, поглиблюючи фізичний дискомфорт і матері, і дитини, згодом їх доповнюють потуги і розпочинаються власне пологи, тобто проходження дитини через родові шляхи.

Незважаючи на те, що пологи є природним процесом, це неабияке випробування як для жінки, так і для дитини. Адже проходження родових шляхів – це подолання першої перешкоди в житті кожного з нас, а народження – це наша перша життєва перемога. Цей досвід є найважливішим досвідом для кожної окремої людини, і від його успішності залежить, наскільки легко ми будемо досягати чогось у житті, як будемо ставитись до найрізноманітніших труднощів та долати їх. Пологи можуть тривати багато годин, і є болісними як для матері, так і для дитини. Але всі процеси, які відбуваються під час природних пологів, є взаємоузгодженими, відтак переживання матері та дитини є схожими, а зв'язок досить сильним. Деякі жінки бояться фізичного болю, який їм доведеться пережити, але біль є невід'ємною частиною пологів і супроводжує спільну важку роботу матері та дитини, в кінці якої їх обох чекатиме винагорода – довгоочікувана зустріч. Тому дуже важливо, щоб ця зустріч відбулася, щоб лікарі дали можливість матері та дитині поділитися між собою радістю першого контакту і навіть втомою від пережитих вражень. Зустрічаючи у дорослому житті з кимось близьким, ми хочемо обняти цю людину, тому зрозуміло, чому таким важливим для матері і дитини є власне тілесний контакт відразу після народження. Це не просто перші обійми чи перше прикладання до грудей, це заспокоєння для обох після пережитого стресу пологів, це радість спільної перемоги і довгоочікуваної зустрічі, це відновлення зв'язку між мамою і дитиною. Тому психологи рекомендують усім породіллям: незалежно від того, яким способом ви народжуєте, заздалегідь попросіть лікаря, щоб немовля приклали вам до грудей відразу після народження.

Навіть якщо ви будете досить виснажені та забудете в цей момент про своє бажання, медики мають подбати про це. Близькість маминого тіла, запах молока та відчуття знайомого серцебиття неабияк заспокоює дитину. Лише після того, як малюк полежав у вас на грудях, варто робити усі подальші медичні процедури. Контакт «шкіра до шкіри» також сприяє розвитку дитячо-материнської прив'язаності.

Останні дослідження довели, що під час обіймів та прикладання дитини до грудей, у матері і дитини виробляється гормон окситоцин, який є визнаним гормоном прив'язаності. Самі ж матері стверджують, що після того, як дивляться на немовля, яке носиком вловлює перший запах материнського молока та крихітними пальчиками торкається їхньої шкіри, відчуття болю й спогадів про пологи покидають їх дуже швидко.

Вони розуміють, що попереду на них чекає неймовірний калейдоскоп емоцій та відчуттів, а переживання впродовж періоду вагітності були лише генеральною репетицією материнства. Сучасним жінкам народжувати набагато легше, ніж було, наприклад, нашим мамам та бабусям. Адже навіть за останні десять років у медицині відбулося безліч відкриттів.

Те, що раніше здавалося фантастикою, сьогодні є нормою. Майбутня мама може вибрати для себе пологовий будинок, палату з кращими умовами, взяти для підтримки когось із родичів (чоловіка, маму, сестру, подругу), отримати вичерпну та кваліфіковану допомогу при потребі.

Понад 40 років тому в США педіатри Маршал Клаус та Джон Кеннел розпочали досліджувати зв'язок між батьками та їхніми немовлятами, а також емоційні потреби новонароджених з метою поліпшення процедури пологів і догляду в пологових будинках. Їм належить велика кількість нововведень, які було запроваджено в пологових будинках у багатьох країнах. Зокрема, один із найважливіших стосується першої години життя новонароджених. Дитину відразу після народження, коли її шкіра рожевого кольору, вона вже самостійно дихає, рухається, загалом має добрий вигляд і не має жодних ускладнень, спочатку ретельно витирають і тільки після цього кладуть на тіло матері в одну з трьох позицій: на живіт, на груди або поруч біля матері. Більшість жінок хочуть, щоб їхню дитину поклали їм біля грудей. Якщо ж дитину покласти на мамин живіт, вона спочатку відпочине близько 30-и хвилин, і буде намагатися подивитися на свою маму, постійно піднімаючи та опускаючи голівку. У цей час дитина перебуватиме в так званому стані «спокійної тривоги». У цьому стані вона зазвичай збудлива. У неї дуже зацікавлений вираз обличчя. Вона намагається подивитися прямо в очі своїй мамі. Важливо, щоб ні мама, ні медичний персонал тоді не турбували малюка, не мили його, не давали вітаміну К чи робили інші маніпуляції, треба виділити йому бодай годину часу для адаптації і дати змогу просто побути з матір'ю. Натомість маля матиме низку різних манер поведінки, які із захопленням спостерігатимуть і розумітимуть батьки. Приблизно через 30 хвилин немовля почне плямкати губами, а ще згодом – рухатися вперед, відштовхуючись ніжками. Рухаючись до маминих грудей, дитина буде кивати голівкою з боку в бік.

Найцікавішим є те, що, врешті досягнувши їх, воно широко відкриває ротика і абсолютно точно і самотійно прикладається до грудей. Коли дитина починає смоктати, вона дивиться надзвичайним поглядом на маму, і цей прекрасний момент можна спостерігати майже впродовж 40-60 хвилин. Усе це залежить від стану дитини після пологів і від бажання матері провести цей час разом із немовлям відразу після його народження. Це також прекрасна можливість і для знайомства батька з малюком. Наступним важливим нововведенням у медичній галузі було спільне перебування в палаті пологового будинку матері разом з дитиною. Спочатку лише деякі медичні заклади погодилися випробувати у себе цей «експеримент». Та після лише позитивних показників усі решта до них приєдналися. На території нашої держави ця програма теж активно впроваджується у пологових будинках. Численні дослідження показали, що можливість раннього контакту з дитиною з прикладанням до грудей в перші години життя разом з можливістю спільного перебування в палаті значно збільшують шанси успішного грудного годування, а також ці матері довше годують дітей грудьми порівняно з тими, які не отримали задоволення першого контакту з дитиною. Порівнюючи розвиток немовлят, які перебували разом з мамою і окремо, виявили, що частота годувань та кількість спожитого молока набагато вища у тих, які постійно перебувають з мамою, а також вони краще набирають вагу, тому що частіші годування зменшують енерговитрати немовляти завдяки зменшенню рухів та плачу в перші дні життя.

Найцікавішим є те, що, врешті досягнувши їх, воно широко відкриває ротика і абсолютно точно і самотійно прикладається до грудей. Коли дитина починає смоктати, вона дивиться надзвичайним поглядом на маму, і цей прекрасний момент можна спостерігати майже впродовж 40-60 хвилин. Усе це залежить від стану дитини після пологів і від бажання матері провести цей час разом із немовлям відразу після його народження. Це також прекрасна можливість і для знайомства батька з малюком. Наступним важливим нововведенням у медичній галузі було спільне перебування в палаті пологового будинку матері разом з дитиною. Спочатку лише деякі медичні заклади погодилися випробувати у себе цей «експеримент». Та після лише позитивних показників усі решта до них приєдналися. На території нашої держави ця програма теж активно впроваджується у пологових будинках. Численні дослідження показали, що можливість раннього контакту з дитиною з прикладанням до грудей в перші години життя разом з можливістю спільного перебування в палаті значно збільшують шанси успішного грудного годування, а також ці матері довше годують дітей грудьми порівняно з тими, які не отримали задоволення першого контакту з дитиною. Порівнюючи розвиток немовлят, які перебували разом з мамою і окремо, виявили, що частота годувань та кількість спожитого молока набагато вища у тих, які постійно перебувають з мамою, а також вони краще набирають вагу, тому що частіші годування зменшують енерговитрати немовляти завдяки зменшенню рухів та плачу в перші дні життя.

Такі немовлята мають задоволений вигляд, менше плачуть і швидше формують цикли сну-не сну. Іноді жінкам здається, що вони надто втомлені пологами і варто було б відпочити і відіспатися в пологовому будинку, а лише потім вдома перебувати разом з дитиною. Насправді, якщо дитина перебуває разом з вами, ви відпочиваєте більше. Новонароджені багато сплять, ви менше тривожитесь, як там ваше немовля, бо воно завжди поруч з вами. Перебування окремо від дитини також означає відтермінування у вивченні сигналів вашої дитини. Після повернення додому для матері дуже важливо знати в сигнали своєї дитини і розуміти, що вона голодна, ще до того, як вона почне плакати, розпізнаючи її ранні сигнали про голод (дитина починає щось шукати, відкриває ротик, починає смоктати пальчики). Перебування разом – це не лише годування за першої необхідності. Воно означає набагато більше і для матері, і для дитини. Дитина більше часу перебуває в матері на руках. Мама натомість частіше спостерігає за своїм малюком, розмовляє з ним, детально вивчає ... в обох більше часу, щоб сформувати важливий зв'язок між собою. Психологи також не радять щоразу перекладати малюка в колиску після годування. Вночі набагато зручніше залишати його поруч на ліжку, тоді мамі не доведеться прокидатися декілька разів поспіль, коли маля зголодніє. Деякі матері хвилюються, щоб часом не завдати дитині спростання шкоди. Та будьте певними, що ви спатиме настільки чутливо, що перші два тижні практично чутимете кожний рух та звук немовляти. Позитивно це впливає й на саме немовля. Адже воно відчуває маму біля себе.

Психологи радять звертати увагу на кожний плач дитини, оскільки саме так вона намагається привернути до себе увагу, повідомити про якусь незручність (мокрі пелюшки, голод, потребу в увазі матері). Коли малюк відчуває, що йому відразу допоможуть, то розвивається спокійним. Він знає, що в потрібну мить мати завжди буде поруч із ним. З цієї самої причини фахівці радять бодай рік часу декретної відпустки таки цілком приділити дитині, а не перекладати обов'язки щодо догляду на бабусь чи нянь.

Дослідження прив'язаності

Кожна людина від народження має потребу в близькості. Це відкриття належить британському психоаналітикові Джону Боулбі – творцеві «теорії прив'язаності». У результаті досліджень науковець виявив, що надійний емоційний зв'язок між немовлям і матір'ю допомагає дитині: – долати страх і занепокоєння; – справлятися зі стресом; – розуміти те, що вона сприймає; – логічно мислити; – покладатися на себе; – досягти максимального інтелектуального потенціалу; – розвивати гармонійні стосунки в подальшому житті.

Тому збереження цього зв'язку впродовж дорослого життя є джерелом безпеки, радості та впевненості. Це своєрідне відчуття того, що близька нам людина й надалі буде для нас доступною. Саме тому багато дорослих дітей телефонують у важкі періоди свого життя батькам. Вони знають, що цей дзвінок їм не допоможе, проте відчуття турботи близької людини заспокоює їх.

Протилежним відчуттям до прив'язаності є відчуженість та самотність, відчуття втрати. Адже кожен із нас свідомий того, що рано чи пізно ми втратимо людей, яких найбільше любимо та цінуємо. У психологічній практиці прийнято виділяти декілька основних сигналів прив'язаності. Серед них одним із перших в житті є плач малюка. Дитина плаче, коли відчуває біль чи переляк. Тому батьки мають відразу реагувати на це. Ще одним елементом прив'язаності є посмішка. Коли малюк посміхається комусь із батьків, вони неначе отримують відображення любові своєї дитини через її емоції. На ранніх етапах розвитку малюки посміхатимуться будь-якій особі або плакатимуть через те, що втратили з поля зору будь-яку людину. Проте у віці від 3 до 6 місяців діти звужують спрямованість своїх реакцій до декількох знайомих облич, формують помітну перевагу стосовно однієї людини і до решти ставлять доволі насторожено. Коли дітки починають повзати, то щоразу намагаються тримати в полі зору когось із батьків і відразу реагують, коли їх немає. Протягом перших трьох тижнів малюки інколи посміхаються із заплющеними очима, зазвичай перш ніж заснути. Згодом вони починають посміхатися при звуці людського голосу. Посмішка є засобом, який сприяє взаємному вияву любові і турботи – поведінці, яка підвищує шанси малюка на те, що він буде здоровим і життєрадісним. У віці 3-6 місяців немовлята поступово обмежують спрямованість своїх посмішок знайомим людям. Натомість, якщо вони бачать незнайомця, то просто пильно дивляться на нього. Також діти стають розбірливішими у своєму воркуванні.

Хтось із рідних набагато швидше зуміє їх заспокоїти у разі потреби. У 5-місячному віці малюки починають тягнутися і хапатися за частини нашого тіла, зокрема за волосся, але роблять це, лише якщо знають людину. Приблизно з 6-місячного віку прив'язаність немовляти до певної людини стає інтенсивною й винятковою. Найбільше це помітно, коли немовлята голосно плачуть, демонструючи тривогу розлучення, коли мати виходить із кімнати. В цьому віці дуже помітна радість, яку виявляє малюк, коли зустрічає матір після певної відсутності. Він тягнеться до неї, щоб вона взяла його на руки, і, коли вона це робить – обіймає її й видає радісні звуки.

Із дитинства – в доросле життя

Лише після докладного дослідження взаємин мама-дитина психологи виділили декілька основних типів прив'язаності. Саме від того, наскільки успішними були взаємини в «пелюшковому» віці, залежатиме в майбутньому вміння дитини долати життєві труднощі, боротися з депресіями, правильно вибрати партнера та будувати відверті та тривалі стосунки. Стиль прив'язаності також впливає на ставлення до роботи та свого особистого розвитку й самореалізації. Тому дуже важливо у перші місяці допомагати новоспеченій матері з доглядом за немовлям та залагодженням домашніх справ. Ще потрібнішою буде надійна емоційна підтримка – передусім чоловіка, а також мами чи свекрухи, – оскільки це найкращі ліки від типових для породіллі емоційних зламів.

Доведено, що вчасна та ненав'язлива увага близьких, їхня емоційна присутність сприяє звиканню до нової ролі та успішному входженню в нову ідентичність. Слід пам'ятати й те, що з появою новонародженого настає обов'язкова сімейна криза, трансформація стосунків у парі, яка вимагає взаємних зусиль, згуртованості, толерантності та емоційної причетності обох батьків до всього нового, що тепер відбувається. Натомість відсутність такого емоційного резонансу може призвести до тривалої материнської депресії, що негативно відображається на розвитку здорової прив'язаності між мамою та немовлям.



Батько і малюк

Зараз все більше татів готуються до зустрічі з малюком так само відповідально як і мами. І це величезне благо: коли тато активно залучений у справи сім'ї, це допомагає бути більш щасливими і йому, і малюкові, і мамі! Деякі вважають, що дитині в перший час потрібна мама, а без виховної участі тата можна і обійтися. Але ж тато здатний з самого початку дати малюкові дуже багато чого! Малюк буквально з перших днів вчиться формувати уявлення про нормальну модель сімейних стосунків. Вона буде відігравати важливу роль у всьому його житті. На прикладі мами і тата дитина вчиться розуміти, чим відрізняються ролі чоловіка і жінки, якими можуть бути взаємини. Мама зазвичай приймає на себе роль «внутрішнього зберігача сім'ї», забезпечуючи домашнім благополуччя і душевний комфорт. Тато займається «зовнішніми контактами», охороняючи сім'ю від зіткнень із зовнішнім світом.

Дуже рано дитина починає відчувати, що різні люди можуть по-різному висловлювати любов до нього, це нормально і правильно. Коли малюк відчуває, що тепло і молоко він отримує від мами, а, наприклад, ігри - від тата, це допомагає йому краще зрозуміти, що світ не обмежується мамою, робить його більш самостійним, допитливим і активним.

Коли навантаження по догляду за малям розподіляється між кількома рідними людьми, це дуже добре не лише для самої дитини, а й для мами. Батько взагалі може багато чого, чого не в змозі дозволити собі жінка після пологів. Наприклад, грати з малюком, довго носити його на руках, купати. Чим більше людей щиро люблять і активно піклуються та оточують малюка, тим краще!

СТАТИ БАТЬКОМ НЕПРОСТО

У мами з малюком встановлюється біологічна зв'язок ще під час вагітності, а от татові не так-то просто. Тому практично кожен новоспечений батько ще більше, ніж мама, сповнений сумнівів щодо своїх батьківських якостей.

Тати рідко читають журнали і книги, присвячені догляду за дитиною, розраховуючи на те, що всю інформацію вони дізнаються від дружини. Тому ще під час вагітності діліться з чоловіком всім, що вважаєте важливим, обговорюйте свою філософію батьківства та материнства! Якщо батькові пояснювати, чому ви намагаєтеся робити саме так, і наскільки ваші дії важливі для виховання спадкоємця, він буде набагато терпиміше ставитися до багатьох моментів на зразок пізньої вечері і нічних спонукань! Якщо молодому татові самому в дитинстві не вистачало материнської турботи, він може підсвідомо відчувати себе обмеженим, бачачи ту особливу інтимність, яка встановлюється між люблячою мамою і малюком. На жаль, іноді ображений тато починає критикувати дружину за надмірну прихильність до малюка. Трапляється й так, що мама насправді віддає дитині весь свій час і всі сили, і тато дійсно відчуває себе покинутим і зайвим в сім'ї. У таких випадках можливі і спалахи невдоволення по відношенню до дружини, і навіть агресивні настрої, спрямовані на дитину. У чоловіка може розвинути справжня післяродова депресія, порятунку від якої він буде шукати, йдучи з дому і все більше віддаляючись від сім'ї. А це вже загрожує і зіпсованими відносинами між подружжям, і почуттям провини, яке буде перенесено на малюка як винного у відчуженні. Такий варіант розвитку подій всіх залишить в програші. Головне - покажіть татові, що він як і раніше люблячий, поясніть, що його почуття зрозумілі, але малюку треба зараз багато турботи, адже «слабка ланка» в сім'ї - він, а не тато. Дитина не просить нічого зайвого, всі його потреби дійсно необхідні для нормального, гармонійного розвитку. Тому вам потрібно намагатися не розриватися між чоловіком і дитиною, а зробити все можливе, щоб включити тата в догляд за малюком. Тоді вивільниться час і для догляду за собою, і для турботи про чоловіка. Наприклад, поки тато увечері грає з дитиною, ви можете випрасувати йому сорочку: маленький акт піклування, який покаже, що чоловік вам небайдужий.

ПРІОРИТЕТИ

Чого абсолютно точно не варто робити, так це жертвувати годуваннями грудьми «в татову користь». Деякі люди вважають, що якщо малюка буде годувати не мама з грудей, а тато з пляшечки, то це посприяє їх добрим відносинам. Пам'ятайте, будь ласка, що годування це еволюційно обумовлена функція мами! Те, що малюк очікує отримати саме від мами, і ні від кого іншого! Батькова участь може виражатися в іншому: наприклад, нагодувавши, мама передає крихту татові і викроє годинку для себе. Нехай батько купає малюка; носить його на руках, коли потрібно відригнути повітря або заспокоїтися. Цілком можна попросити чоловіка, щоб він уночі приносив й тягнув малюка з годувань.

ДУЖЕ ВАЖЛИВА ПЕРСОНА

Будьте готові до того, що колись доведеться і відступитися, щоб дати батькові знайти його власний шлях у спілкуванні з малюком. Часом хочеться втрутитися і зробити все по-своєму. Але якщо ви щоразу будете кидатися рятувати дитину від батька, то, як чоловік зможе чогось навчитися сам, як налагодить свої власні стосунки? Тато для малюка не вторинний після мами, тато - це теж дуже важлива людина! Тільки по-іншому. Спробуйте довіритися їхньому обопільному бажанню знайти контакт. А таке бажання є завжди, навіть якщо ховається під тривогою і невпевненістю.

Якщо малюк у тата поводить себе неспокійно, не поспішайте забирати малюка, дайте їм час, щоб спробувати розібратися самим. Вступайте тільки тоді, коли вважаєте, що вони обидва справді надто розгублені і стривожені. І постарайтеся зробити це так, щоб татове самолюбство не постраждало. Виключіть висловлювання на кшталт: «Дай його мені, вічно він у тебе вередує» - після таких слів тато десять разів подумає, перш ніж знову взяти малюка.

Деякі діти часом категорично не хочуть спілкуватися з татом. Заспокойте чоловіка: нічого страшного, не приймайте це близько до серця, у кожного бувають моменти, коли нам не хочеться спілкуватися навіть з близькими людьми. Тим більше що найчастіше таких діток цілком влаштовує ситуація «поруч, але не занадто близько»: малюк задоволений, якщо тато неподалік. Час, коли малюк з радістю забереться до тата на руки, обов'язково настане, і вас ще зворушить, наскільки обидві ваші улюблені людини при цьому будуть задоволені! Словом, батьківські інстинкти потрібно розвивати в практичній турботі про свого малюка. І тоді дуже скоро він стане настільки близький вам обом, що вам здадуться просто смішними і безглуздими слова деяких знайомих про те, що турбота про маленьку дитину - не чоловіча справа.

ЯК ЗАЛУЧИТИ ТАТА? ГРАМОТНО РОЗПОДІЛЯЙТЕ ОБОВ'ЯЗКИ! Не варто, напевно, вичікувати, поки придуть батьківські почуття. Самі-то вони можуть і не прийти або прийти тоді, коли прірва між татом і мамою з малюком стане занадто глибокою. Краще залучайте тата в усі справи з самого початку, по можливості обговорюючи їх під час вагітності. Контакт малюка з батьками встановлюється вже в перші години, тому набагато легше знаходять спільну мову з новонародженим тати, які активно брали участь у пологах. У перші тижні після пологів татова турбота і допомога важлива і малюкові, і мамі. Головний принцип, який потрібно мати на увазі, - чоловік напевно хоче вам і діткам тільки хорошого, але він не вміє читати думки. Для нього немає речей, які здаються багатьом мамам цілком природними, він може і не підозрювати, що догляд за дитиною протягом усього дня дуже сильно стомлює. Звичайно, багатьом з нас важко просити про щось чоловіка, особливо якщо до материнства жінка робила успішну кар'єру і звикла у всьому покладатися на свої власні сили. Але сім'я - це зовсім не те місце, де жінка зобов'язана робити абсолютно все. Це товариство, а догляд за малюком може стати дійсно щастям, якщо грамотно розподілити сили свого чоловіка.

Більше того, якщо мама стане сподіватися на себе, і тільки на себе, «в нагороду» вона отримає не повагу, а постійну втому і образу чоловіка на те, що його ігнорують! Ну а, попросивши чоловіка про допомогу, не забувайте його подякувати і похвалити за досягнуті успіхи.



Перший контакт тата і малюка - це важлива подія їх взаємовідносин. Бажано, щоб він відбувся в перші дні життя дитини. У цей період у дитини на несвідомому рівні формуються відносини з навколишнім світом, в якому фігура батька є дуже значимою. Зрозуміло, що молодий тато часто відчуває себе невпевнено і розгублено при першій зустрічі з малюком. Але це найлегше виправити саме зараз. Нехай тато візьме дитину на руки, пригорне до себе, бажано, щоб відбувся контакт «шкіра до шкіри», похвалить за ті зусилля, які зробив малюк під час пологів.

Родина для дитини –це безцінний скарб

Батьки... Скільки тепла і любові у цьому слові. Скільки приємних спогадів пов'язано з цим словом, скільки можливого і неможливого зробили і продовжують робити вони для нас. Хіба хтось може бути ближчим за них? Руки та обличчя матері – це те, що завжди заспокоїть, надійне батькове плече – запорука підтримки у будь-якій життєвій ситуації. Мама – найрідніша і найдорожча у цілому світі. Це вона навчає нас вимовляти перші слова, посміхатися до людей, говорити з ними ввічливо, з любов'ю. Вона нас вчить бути дорослими і, пізнаючи закони життя, саме від матері ми переймаємо наймудрішу науку – любити людей. Бо лише з любові народжується прекрасне. Тато ж навчає нас бути стійкими і мужніми, поважати друзів, бути вірними їм і у радощах, і у горі. Здається, що цілий світ можна огорнути своїми обіймами, дотягтися кінчиками пальців до зірок, подолати відстань від Землі до Сонця за одну мить, коли знаєш, що поруч є тато й мама. Ми беремо від них усе найкраще, щоб пронести крізь усе життя і передати своїм дітям. Світлі образи найрідніших людей тісно вплетені в наші думки, почуття та погляди. Для кожної дитини важливо, щоб поруч був той, хто огорне їх турботою і любов'ю, той хто є найріднішим- батько і мати!



Молитва – Благословення вагітних жінок

Господи Боже наш, Сотворителю всілякого життя! Ти з допомогою Святого Духа підготував преславну Діву Марію на гідне помешкання для свого Сина. Ти наповнив Святим Духом Івана Хрестителя і наказав йому радіти в лоні матері його. Поглянь на цих жінок, які просять Твого Благословення для себе і своїх дітей. Наповни їх глибокою радістю, бо на їхніх очах звершується чудо початку нового життя. Прийми гаряче прагнення тих, хто покірно Тебе благає зберегти їхнє потомство, яке Ти покликав до існування. Нехай з Твоєю допомогою їхні діти щасливо побачить світло дня й сподобляться Благодаті Святого Хрещення. Нехай вони завжди вірно служать Тобі й досягнуть вічного життя на Небі. Амінь.

Молитва вагітної жінки

Преславна Божа Мати! Змилуйся над рабою твоєю і прийди мені на допомогу в час моїх болів і небезпек, з якими народжують дітей усі бідні Євині дочки. Згадай, о благословенна в женах, з якою радістю і любов'ю ти поспішала в нагінний край відвідати родичку твою Єлисавету, коли вона сподівалася дитини, і як чудесно позначилося твоє благодатне відвідання на матері та немовляткові. З невичерпного милосердя твого даруй і мені, негідній рабі твоїй, дочекатися дитини. Даруй мені таку благодать, щоб дитя, яке виношую тепер під моїм серцем, з'явившись на світ з радістю, подібно до святого немовляти Йоана, поклонялося Божественному Господу Спасителю, що з любови до нас, грішних, впокорився і сам став немовлятком. Невимовна радість, якою переповнювалося твоє непорочне серце при спогляданні твого новонародженого Сина й Господа, нехай утішить скорботу, що належить мені перетерпіти серед болів народження. Життя світу, мій Спаситель, народжений тобою, нехай спасе мене від смерти в годину пологів і нехай прилучить плід лона мого до числа Божих обранців. Вислухай, Пресвята Царице Небесна смиренне благаання моє і зглянься над бідною грішницею твоїм ласкавим оком; не присором надії на твоє велике милосердя й осіни мене, помічнице християн, цілителько хворих, твоїм материнським покровом у час моїх мук і болів, щоб сподобилася я відчувати на собі, що ти – Мати милосердя, і щоб я завжди прославляла твою милість, яка ніколи не відкидає молитви бідних і визволяє всіх, хто звертається до тебе в час скорботи й хвороби. Амінь.

Молитва матері, яка очікує дитину

Пречиста Діво Маріє, коли Бог благовістив Тобі, тоді Ти присягнула Йому "Ось я Господня слугиня: нехай зі мною станеться по Твоєму слову!" Ти дотрималася обітниці - ніколи і ніде не згрішила. Маріє, Мати Божа, в цьому стані відчуваю себе такою близькою до Бога. З мого серця випливають ці слова, бо вірю і люблю Його щиро. Мій Боже, я приготовлена до свого материнського покликання. Ти, Мати Божа, оберігай мене всюди, аби я завжди була вірною Богові як Його дитя, як дружина, як мати любячої дитини. Амінь.



Аборт- це зло, тому що кожна людина покликана до життя, а роблячи аборт ми перешкоджаємо цьому закону...



Кожне людське життя має право на існування від початку до природного кінця. Це право є абсолютне, не підлягає жодній владі, приватній чи суспільній. Право на життя базується на самому житті, тобто на Бозі. Бог кличе до існування. Жодна людина не може вирішувати, може інша особа продовжувати свою життєву мандрівку чи не може. Кожне людське життя має в Божому задумі окреме покликання, яке ніколи не є ізольованим, а має значення також для інших людей. Це ясно видно на прикладі Марії з Назарету та її місії. Трапляється, що очікування новонародженого суперечить іншим інтересам. Що робити тоді? Чи можна виправдати аборт? Ні. Вартість життя перевищує будь-які цінності, які входять з ним у конфлікт. Але жінку, яка робить аборт, слід осуджувати з обережністю і справедливостю. Її провина має бути справедливо поділена з усіма тими, що стоять за кулісами цієї драми. Хоч незмінним залишається факт убивства невинної беззахисної людини.

Суспільство без абортів. Суспільство не повинно мирно співіснувати ні з абортів, ні з будь-якою іншою образою людського життя. Не можна робити вигляд, що проблеми не існують чи миритися з нею, як з неминучістю. Суспільство тоді стає справді людським, коли глибоко, пристрасно шанує людське життя. Культура життя зростає передусім у саді сумління та виявляється у законодавстві. "Спільне добро", про яке має дбати держава, повинно включати визнання і юридичну охорону людських справ.

Юридична охорона зародка. У наш час маємо достатньо наукових знань, аби стверджувати, що людське життя починається в момент запліднення і що зародок є особою, а не частиною тіла матері, якою вона може розпоряджатися на власний розсуд. Юридичний порядок має охороняти людські права, і серед них те, що основою всіх прав - життя, яким ніхто, ні окрема людина, ні суспільна влада не можуть розпоряджатися свавільно. Безумовну пошану до "життя ще не народженого" треба вписати поміж законів, а ще раніше - у сумління людей.

Всі права захищені. Передрук брошури без дозволу власника заборонено, і карається законом.

Власник брошури: медичний центр **"ІРИДОМЕД"**® www.irydomed.com
Львівська обл. м. Стрий, вул. Болехівська, 1 тел.: (03245) 7-13-29, 067 507 49 13